

Úlohou práva by však nemělo být jakékoli zabezpečení vynutitelnosti práv a povinností sjednaných mezi stranami určitého závazkového právního vztahu, ale takové, které tohoto cíle dosáhne při minimálních transakčních nákladech (ať už hrazených kýmkoliv). To je koncepce, která bezpochyby podněcuje k celé řadě dalších úvah, z pohledu této práce se však omezím pouze na některé aspekty spjaté s fungováním zajišťovacích prostředků.

Úprava, resp. uznání existence, a zajištění vymahatelnosti zvláštních - zajišťovacích - prostředků je specifickým způsobem, jakým právo zabezpečuje splnění sjednaného závazkového právního vztahu. K hlavnímu závazkovému vztahu takto přistupuje vedlejší vztah, který plní nejprve funkci čistě zajišťovací, tj. stimuluje dlužníka ke splnění hlavního závazkového vztahu. V případě, že k řádnému splnění nedojde, mění se funkce na uhrazovací (realizační).